

Audition tekster til Sommer i Tyrol

*Ønsker du at gå til audition på en rolle, bedes du vælge den audition tekst, hvor rollen du ønsker at søge, er markeret med **fed skrift**. Er den rolle du ønsker at søge markeret flere steder, vil vi bede dig give et bud på begge tekster.*

Findes der ikke materiale til den rolle du ønsker, vælger du den tekst du finder dig bedst tilpas i.

Ønsker du at gå til audition til ensemble/danser vælger du den tekst, du finder dig bedst tilpas i.

Leopold og Josepha

Josepha: Den der så meget som en gang til svarer igen, skal få sådan en omgang, at huset slår revner.

Leopold: Er hun ikke bedårende!

Micki: Vær dog et mandfolk!

Josepha: Leopold! Hvad har vi på menuen i dag?

Leopold: Hjerter på spid

Josepha: Hjerter på spid. Og desserten?

Leopold: Englekys!

Josepha: Lad være og stå sådan og glo, Leopold (vil gå)

Leopold: (følger efter hende) Frk. Vogelhuber, må jeg sige Dem noget?

Josepha: Ja! Regnskabet fra i går...

Micki: 280 kr og 50

Leopold: 280 kr og 80... frk. Seppi (lidenskabeligt) Dyrebareste Seppipippi

Josepha: Tak!! For Dem er og bliver jeg FRK. Maria Gabriela Josepha Vogelhuber, værtinde i den hvide Hest. Og mens vi er ved det, lille Leopold! I de tre år, der er gået, siden min salige far gik bort, har jeg haft fem overtjenere, det gik glimrende lige indtil de begyndte at vende sveskestene. Og ved De, hvad der så skete?

Micki: Ud af vagten

Josepha: Ja, ud af vagten! Pas hellere på, lille Leopold, at De ikke bliver nummer 6!

Leopold: Åh 6! Jamen, frk. Josepha...

Josepha: Behersk Dem, Leopold

Leopold: En gang må og skal det ud! Og nu SKAL De høre sandheden!

Leopold og Micki:

Micki: Hr. Leopold! Er det rigtigt at De er... er... fyret?

Leopold: Leopold Brandmayer lader sig ikke fyre. Han går frivilligt!

Micki: Jamen, hr. Leopold...

Leopold: Micki! Hør nu efter. Hvad angår denne Hr. Siedler... gal som en hane, Micki. (Micki forsøger et hanegal, der ender i gråd) Det er jo ikke en hane. Det er jo en ugle, der tuder, dit fjols!

Micki: (tager sig sammen) Nu kommer det igen! (Han galder så det gjalder, Siedler kommer ud på balkonen, så hurtigt ind igen)

Leopold: Det var godt, det er ikke for tidligt, han bliver vækket, den kvindeforfører.. og hør så her! Forelsk dig aldrig i din madmor!

Micki: ”penge har jeg ej” (grædende)

Leopold: (der nu også er på grådens rand) Hold mund, dreng, det er jo pivravende falsk!

Micki: Min stemme er i overgang!

Leopold: (Giver ham et venskabeligt klask i ryggen) Og husk så: Altid storsnudet og tunghør overfor gæsterne. ALDRIG komme første gang, de kalder!

Micki: ALDRIG!

Leopold: Gæster må og skal vente. Det fremmer tørsten og appetitten og øger omsætningen. Og når du skal skrive regning, holder du din blok så højt, at det er umuligt for gæsten at se hvad du skriver, ellers kan du ikke få fred til at tælle datoen med. En overtjener, der regner forkert i gæstens favør, er en skamplet for standen!

Micki: Ja!

Leopold: Og husk frem for alt: En tjener er også et menneske!

Micki: Hvor rejser De hen, hr. Leopold?

Leopold: Amerika! Jeg udvandrer. Ja, det er sørgeligt, men hvorfor græder du SÅ meget?

Micki: De skylder mig 34 kr. og 80!

Leopold: Dem ser du aldrig mere!

(De omfavner hinanden)

Clara og Sigismund:

Sigismund: Det er sandelig en prægtig far, De der har!

Clara: Ja.

Sigismund: Hans begejstring gør en ganske varm om hjertet

Clara: Ja

Sigismund: Men naturen her ved Wolfgangssøen er nu også helt enestående, ikke?

Clara: Jo

Sigismund: Sig mig, sparer De også sammen til rejserne ved kun at bruge enstavelsesord?
Prøv at sige Sigismund!

Clara: Åh nej...

Sigismund: Jojojo, hør nu: Si – gis – mund. Sisi! Sig!

Clara: Jeg må hellere forklare, hvorfor jeg ikke... ikke vil nævne det... det navn. Jeg.. jeg.. nemlig... LÆSPER. Det er sør'me så svært at sige Sigismund med så mange s'er.

Sigismund: Det klæder Dem aldeles fortryllende!

Clara: Sludder!

Sigismund: Jo det gør... jo det gør.

Clara: Hvor er det sødt af Dem at sige det! Sigismund! Altså der er så mange andre unge herrer, der står og fniser dumt af mig... og så er de sørme selv meget mere latterlige på andre måder... tit.

Sigismund: Hvordan mener De?

Clara: Det er sørme da lige til at dø af grin over, når sådan en ganske ung herre viser sig at være skaldet som et strudseæg.

Sigismund: Ja.. ja... selvfølgelig! ...Den ene tilståelse er den anden værd! (Mandigt tager han hatten af og viser sig at være pilskaldet). Hvis De vil klappe, må De gerne!

Clara: Jamen, som det dog klæder Dem, noget så storartet!

Sigismund: Jeg siger også altid til min frisør, når han møder op med sine forskellige mirakelmixturer og salver: "Ødelæg ikke naturens eget mesterværk"!

Clara: Det er så sandt! Så sandt!

Siedler og Møller:

Møller: Bare jeg nu kan finde den forbandede hytte... jeg troede, den lå heroppe til højre i "C-4" og så var det bare en blækklat... Det var aldrig sket i Rødvig... Halløj! Juhuu! Kan De ikke sige mig, hvad vej jeg skal til den bekendte bjerghytte?

Siedler: Med fornøjelse, hr. fabrikant!

Møller: (bliver rasende, da han ser hvem han taler til) Sagfører Siedler! Tale med Dem om noget så uskyldigt som vorherres egen natur... ikke tale om. Blasfemi!

Siedler: Jeg vil også meget hellere tale om noget helt andet – for eksempel om den her latterlige proces

Møller: Proces! Her kommer jeg for at få balsam for sindet og lise for sjælen... og så taler han herrenhjælpemig om proces! Ikke et ord mere vil jeg høre! BASTA! (nysgerrigt) Er der noget nyt i sagen?

Siedler: Jeg har telegrafisk begæret sagen udsat – med henblik på et forlig.

Møller: Forlig! Aldrig! BASTA! Hvor meget vil han betale?

Siedler: Det afhænger ganske af MIG, hr. Møller

Møller: Af Dem? Luskebuks! Men Julius V. Møller ta'r man ikke fusen på! BASTA!

Siedler: Jamen, hr. Møller... hr. fabrikant Møller...

Møller: Render og snuser efter mig som en anden St. Bernhardshund! Og så har han ikke engang cognac med! Min herre, en gang for alle: Vi to kender INTETSOMHELST... gentager: INTETSOMHELST til hinanden. BASTA!

Siedler: Jo, men...

Møller: Ordene var "INTETSOMHELST" og "BASTA"! BASTA!

Käthi: Hr. fabrikant Julius V. Møller!

Møller: Her

Käthi: Et anbefalet brev

Møller: "Sülzheimer, Sangershausen" Kom med det!

Käthi: Har De en med billede og underskrift forsynet legitimation?

Møller: (vredt) Må jeg være fri! Tror De, jeg render rundt i bjergene med koppe, dåbs- og vielsesattest?

Käthi: Måske den herre der kan bevidne, hvem den herre her er?

Møller: ”Den herre her”... lige før kaldte De mig selv Møller... De ved jo udmærket godt, det er mig!

Käthi: Et er, hvad jeg privat måtte vide, noget ganske andet, hvad jeg tjenestelig er berettiget til at have kendskab til

Møller: Nå, så må DE vidne, Siedler

Siedler: Beklaget, jeg kender ikke den herre!

Møller: HVAD??? Kender ikke den herre! Hvis De ikke øjeblikkelig kender mig, skal DE komme til at lære mig at kende!

Siedler: Jeg har ingen anelse om, hvem De er!

Møller: Nå, så det har De ikke, modbydelige paragrafjonglør. Så tillader De måske, jeg præsenterer mig? Julius V. Møller, Vesterbrogade, København!

Siedler: Knappes foran?

Møller: Netop!

Siedler: Tænk, ser De sådan ud! Mig en ære! Otto Siedler, sagfører. (Til Käthi) Jeg anerkender herved bekendtskabet med min gamle ven Møller, trigotage en gros, knappes foran.

Annelise:

Møller: Og DET skulle jeg bo i! Med vandet silende ned ad væggene. Her er ikke engang plads til at ærgre sig!

Annelise: Ih, hvor den ramme klæder dig, Julius!

Møller: Hold op med det Juliuseri! Vi tager hjem... til Rødvig!

Annelise: Ikke ud ad stedet! Jeg kan LIDE at være her!

Leopold: Bravo, frk. Annelise. Det glæder mig at høre – må jeg så til gengæld sige Dem noget, De bliver virkelig glad for? Hr. dr. Siedler...

Annelise: Ikke et ord mere om hr. dr. Siedler. Han ødelægger min stakkels fars fattige fjorten dages ferie! Bare jeg dog vidste, hvad jeg skulle gøre!

Leopold: Jeg ved det! Forstår De, hvis De kunne gøre dr. Otto Siedler bare en lille bitte smule forelsket i Dem, så ville han lade frk. Josepha... DERES FAR i fred

Annelise: Gøre ham forelsket?

Leopold: Han er da en ganske FLOT fyr!

Annelise: Jada! Sådan da... Men hvor vover De for resten at foreslå mig den slags? En af hotellets gæster. Men godt! Lad ham komme, han skal få KÆRLIGHEDEN AT FØLE!

Følgende replikker er fra en spillescene mellem Siedler og **Annelise** senere i stykket.

Siedler: Annelise, jeg må og skal nemlig tale med Dem

Annelise: Såså! Glem ikke, far hader Dem!

Siedler: Han kan vente sig. Senest kl. 5 i eftermiddag vil Deres hr. far pålægge mig personligt ikke at vige fra Deres side.

Annelise: Nu tager De vist munden for fuld!

Siedler: Tværtimod! Det vil De opdage, når De lærer mig nærmere at kende. Annelise...